

بررسی میزان فراوانی شکایات و نیازهای توانبخشی در ۱۵۰ سالمند مراجعه کننده به مرکز آموزشی،

پژوهشی و توانبخشی سالمندان

زمینه و اهداف: در کشورهایی که طب سالمندی^(۱) شناخته شده است، تحقیقات فراوانی در رابطه با بهداشت و سلامت سالمندان انجام می‌شود. با توجه به اینکه طب سالمندی در کشورمانیز در حال شناسایی است، این مطالعه با هدف بررسی وضعیت و فراوانی شکایات سالمندان و تعیین نیازهای توانبخشی آنان، و مقایسه نتایج با مطالعات سالمندی در سایر کشورها انجام شده است.

روش تحقیق: این تحقیق یک مطالعه توصیفی است و روی ۱۵۰ سالمند مراجعه کننده سرپایی به مرکز آموزشی، پژوهشی و توانبخشی سالمندان در سال ۱۳۷۸ انجام شده است و اطلاعات مورد نیاز با مطالعه پرونده این گروه جمع‌آوری شد.

نتایج: از ۱۵۰ سالمند مراجعه کننده، ۵۸٪ زن - ۴۲٪ مرد بوده‌اند. حداقل سن ۵۵ و حداکثر ۱۰۰ سال بوده است. ۱۷/۳ درصد بی سواد و ۱۹/۳ درصد بالای دیپلم بوده‌اند. در بین زنان، ۱۳ درصد بیوه و در بین مردان ۱/۲ درصد بیوه بوده‌اند. در این گروه ۱۵۰ نفری ۲ نفر زن مجرد ازدواج نکرده و یک نفر مرد مجرد ازدواج نکرده بوده است. شایعترین شکایات سالمندان، عمدتاً بیماریهای قلب و ریه با ۶۳/۴ درصد و بعد، شکایات اسکلتی عضلانی با ۵۴/۶ درصد، سپس شکایات خلقی و روانی ۲۴/۶ درصد و بیماریهای مغز و اعصاب ۱۸ درصد بوده است. مجموعاً ۳۵ درصد سالمندان از برنامه‌های فیزیوتراپی، ۱۳ درصد از کاردرمانی و ۲ درصد از برنامه گفتار درمانی استفاده کرده‌اند.

بحث: با توجه به پایین بودن میزان ارائه خدمات توانبخشی در جامعه سالمندی کشور ما در مقایسه با کشورهایی که دارای طب سالمندی هستند، به نظر می‌رسد که رشته‌های توانبخشی و نقش آنها در افزایش کیفیت زندگی سالمندان، برای هر دو گروه سالمندان و پزشکان ما مورد غفلت قرار گرفته است، بخصوص، آشنایی بیشتر پزشکان با رشته‌های توانبخشی در طب سالمندی لازم به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: مطالعه سالمندی / شکایات سالمندی / توانبخشی سالمندی

دکتر احمدعلی اکبری کامرانی

استادیار دانشگاه علوم

بهبودی و توانبخشی